

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์การมีสารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
ในร่างกายของผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ซึ่งอยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กาย
จนไม่สามารถให้ความยินยอมได้ กรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับพนักงานสอบสวนในการขอให้แพทย์
ทำการตรวจพิสูจน์การมีสารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ตามกฎหมายว่าด้วย
ยาเสพติดในร่างกายของผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง
ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น และบุคคลดังกล่าวอยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจ
ให้ความยินยอมในการทดสอบการมีสารอยู่ในร่างกายตามมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคสอง ได้ เพื่อให้
การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ ทวิ/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ
ตรวจพิสูจน์การมีสารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในร่างกายของผู้ขับขี่หรือบุคคล
ที่อาจเป็นผู้ขับขี่ซึ่งอยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่สามารถให้ความยินยอมได้
กรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นและมีเหตุอันเชื่อได้ว่า ผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่
ได้กระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง และบุคคลดังกล่าวอยู่ในภาวะหมดสติหรือ
ได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการทดสอบการมีสารอยู่ในร่างกายตามมาตรา ๔๓ ทวิ
วรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนพิสูจน์ทราบข้อเท็จจริงว่าผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่นั้นกระทำการ
ฝ่าฝืนกฎหมายตามมาตราดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ทุกกรณี โดยให้ปฏิบัติตามวิธีการและขั้นตอน
ดังต่อไปนี้

(๑) ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ไปยังโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด
และแจ้งเป็นหนังสือขอให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจพิสูจน์การมีสารเสพติดของยาเสพติดให้โทษ
ประเภทที่ ๑ ชนิดร้ายแรง แอมเฟตามีน (amphetamine หรือ amfetamine) และ เมทแอมเฟตามีน
(methamphetamine หรือ metamfetamine) วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในร่างกายของ
บุคคลดังกล่าว ภายในสามชั่วโมงนับแต่เวลาที่พนักงานสอบสวนได้รับแจ้งถึงเหตุดังกล่าวข้างต้น
หากไม่สามารถแจ้งเป็นหนังสือได้ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งด้วยวาจาหรือด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

หรือวิธีการอื่นใดเพื่อให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทราบและทำการตรวจพิสูจน์ จากนั้นให้พนักงานสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่พนักงานสอบสวนได้รับแจ้งถึงเหตุดังกล่าวข้างต้น

(๒) เมื่อได้รับการแจ้งจากพนักงานสอบสวนตาม (๑) ให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจพิสูจน์การมีสารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในร่างกายของบุคคลดังกล่าว โดยเก็บตัวอย่างจากเลือด ปัสสาวะหรือของเสียอย่างอื่นจากร่างกายของบุคคลดังกล่าวด้วยวิธีการทางการแพทย์และใช้วิธีการที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดน้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ทั้งจะต้องไม่เป็นอันตรายอย่างอื่นต่อร่างกายหรืออนามัยของบุคคลนั้น และให้แพทย์ออกหลักฐานเป็นหนังสือแสดงผลการตรวจพิสูจน์โดยเร็วกรณีแพทย์ไม่สามารถทำการตรวจพิสูจน์ตามที่พนักงานสอบสวนแจ้งได้ ให้บันทึกเหตุผลความจำเป็นไว้เป็นหลักฐาน

(๓) ให้พนักงานสอบสวนนำหลักฐานแสดงผลการตรวจพิสูจน์หรือบันทึกเหตุผลที่แพทย์ไม่อาจตรวจพิสูจน์ได้ ตาม (๒) รวมในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาทำความเห็นทางคดีทุกกรณี

ข้อ ๔ ระดับปริมาณสารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในร่างกายที่ถือว่าผู้ขับขี่เสพยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๕ หนังสือขอให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจพิสูจน์การมีสารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในร่างกาย ตามข้อ ๓ (๑) ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์ตามระเบียบนี้ ให้ส่งจ่ายจากงบประมาณตามระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

พลตำรวจเอก สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ใบนำส่งบุคคลให้แพทย์ตรวจพิสูจน์

สารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด

คดีที่ .....

สถานีตำรวจ .....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ....

เรียน .....

ด้วยเมื่อวันที่ ..... เวลาประมาณ ..... น. ได้มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น และมีเหตุอันเชื่อได้ว่าผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคแรก หรือ มาตรา ๔๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยบุคคลดังกล่าวอยู่ในภาวะหมดสติหรือ ได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการทดสอบการมีสารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดซึ่งอยู่ในร่างกายได้ เหตุเกิดที่.....

อาศัยอำนาจมาตรา ๔๓ ทวิ/๑ และมาตรา ๑๔๒ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๖๕ จึงขอให้แพทย์ทำการ ตรวจพิสูจน์ปริมาณสารเสพติดชนิดแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีน และปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ในร่างกายของบุคคล ดังต่อไปนี้

๑. ชื่อ/ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
ที่อยู่ .....
บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่/หนังสือเดินทางเลขที่.....
ใบอนุญาตขับขี่เลขที่.....

๒. ชื่อ/ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
ที่อยู่ .....
บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่/หนังสือเดินทางเลขที่.....
ใบอนุญาตขับขี่เลขที่.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ ผลการตรวจพิสูจน์เป็นประการใดโปรดแจ้งให้ทราบด้วย เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ลงชื่อ ..... พนักงานสอบสวน

(.....)

ตำแหน่ง .....

โทรศัพท์ .....